

Smrt mi nemůže nahnat strach

**Právě proto, že věřím v Boha,
mi smrt nemůže nahnat strach...**

Mezi žalmy je jeden, v němž stojí psáno: „Počet našich let je sedmdesát roků; jsme-li při síle, pak osmdesát“ (Žl 90,10). To je přesně můj případ, a já se proti tomu nebouřím. A chcete-li slyšet pravdu, pobyt na tomto světě mi už nemá co říci, a třebaže vím, že dar života je velký dar, vím také, že dar smrti je větší. Nedivte se mým slovům. Znějí možná podivně, ale to je jen zdání. Mnohokrát jste ode mě slyšeli, že věřím v Boha a že jsem úsilí o tuto víru zasvětil celý svůj život.

**A právě proto, že věřím v Boha, vím, co je smrt,
a smrt mi už nemůže nahnat strach.**

*(Carlo Carretto *1910 +1988, Malý Bratr Ježíšův,
italský katolický spisovatel a mystik)
www.vira.cz*

„Máte strach ze smrti?“ zeptal jsem se.
Má otázka Matku Terezu překvapila.
Na okamžik se mi, zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála.

„Ne, vůbec,“ prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým? Okamžik smrti nedočkavě očekávám. Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Sejdu se tam s dětmi, které jsem se pokoušela zachránit a které mi umřely v náručí a považovaly mě přitom za svou maminku. Najdu tam všechny chudé, kterým jsem pomohla, umírající, kteří vydechli naposledy v domě, který jsem pro ně v Kalkatě postavila. Budou tam prostě všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?“

Oči se jí při těch slovech třpytily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem dosnídal. Matka Tereza sklídila nádobí na táč a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí táč podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, kerý jsme posledně přerušili,“ řekla.

***Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude
žít, praví Ježíš. (Jan 11,25)***

www.vira.cz